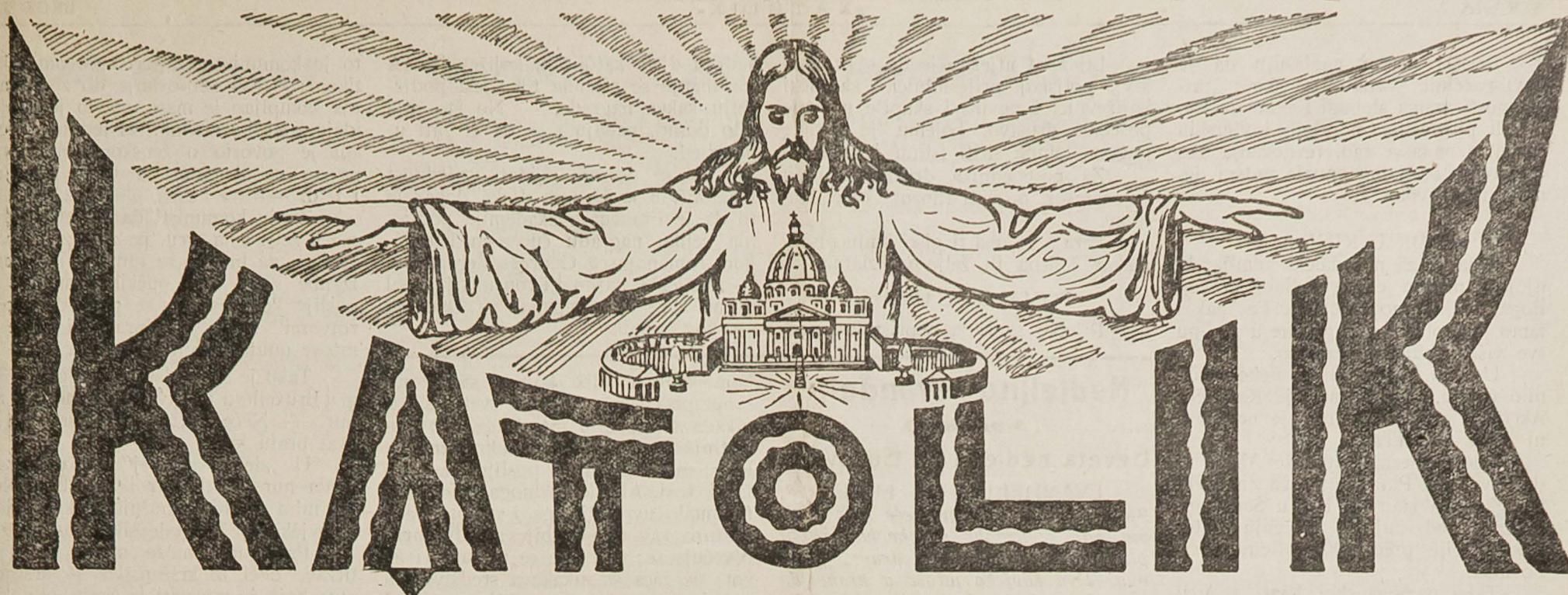


POSTARINA PLACENA U GOTOVU.



LIST IZLAZI TJEDNO. GODIŠNJA PRET-  
PLATA 30 DIN. ZA INOZEMSTVO 60.—  
OGLASI PO NAROCITOJ TARIFI.

GODINA VII. BROJ 32.  
SIBENIK, 9. kolovoza 1936.

RUKOPISI SE NE VRAČAJU — ADRESA  
UREDNIŠTVA I UPRAVE: SIBENIK pp. 17.

## Čudno bratstvo

*Rat je uvijek bio strašan. I onda kad nije bilo topova, brzometnih pušaka, zračnih bombardera i otrovnih plinova. Ljudski bijes je u svako doba znao iznaci sredstva, s kojima su se otvarale široke rane, prekidale tetive na misicama i krhala rebra i zglobove kosti.*

*Nu ko da predoći u potpunoj, krvavoj zbilji strahotu savremenog rata, u kojem više sudjeluju mrtvi strojevi i plinovi nego li živi ljudi?*

*Spanjolska je u krvi. Šire se plameni jezici požara i odjekuje, s juga i sa sjevera, gruvanje topova. Ali tu se ne biju dvije neprijateljske, zaraćene države. Lije se bratska krv, ubijaju se, kao pobjeđnjeli, sinovi istog naroda.*

*U Španjolskoj, već nekoliko dana, bjesni gradanski rat i zatrjava sve slijedove kudagod je zakoraknula kultura.*

*Nema takve zvijeri ni kuge, kao što je gradanski rat! — Mnogo je strašniji i zvijerski nego bilo koji rat medu susjednim državama, Grozote koje se ovih dana počinjaju u Španjolskoj podižu nam kosu na glavi i zaustavljaju dah u grudima.*

*Ko se to tamo bori? S jedne strane: socijalisti, komunisti i anarhisti, koji još danas imaju vlast nad kulturnim španjolskim narodom, a s druge: gradani, koji više nisu mogli trpjeti da im komunisti i anarhisti ruše domove, potpaljuju crkve i ubijaju najbolje sinove. Čaša je prekipjela, kad je vladina policija uhvatila u kući bivšeg ministra i vodu monarhista, Sotela, strpala ga u neki automobil, dotukla na smrt i ostavila ga mrtva na madridskom groblju.*

*To je bila iskra koja je pala na pripravljene stogove suhog sijena i pretvorila se u silan požar.*

*Citavo svjetsko novinstvo pažljivo prati španjolske dogadaje. Na prvim stranicama, krupnim i razmaknutim slovima, donaša brzozjavne i radiotelegrafске vijesti o krvni, pljačkanju, paležima, oskrivenjima i ubijanju krivih i nevinih.*

*I naše novine posvećuju tim dogadajima naročitu pažnju. Razumljivo. — Nu tu nas nešto drugo, zanima. Zanima nas da ima i kod nas novina koje simpatiziraju s vladinim četama, koje bi kliktale od ne-*

### Naši pogledi

## Zemlja revolucija

Spanija — zemlja revolucija! Kako je puta bila završnjena krvljom vlastitih sinova! — Više od puna dva tjedna bjesni revolucionari, rat desnice i ljevice, vlade i većeg dijela vojske.

Klasično katolička zemlja — počišćeno krvavim dogadjajima! Bilo je ustanova i prevrata, ali tolikog proljevanja krvi nije bilo. U Grčkoj je bila revolucija, ali u njoj je palo manje života, nego u našem sibinjskom kraju prilikom onih žalosnih dogodaja. Ova revolucionarna masa u bjesnom naletu ruši i pali stoljetne umjetnine, što ih je stvorio genij katoličke Spanije.

Zemlja katoličke kulture, plodno tlo svetačkih pojava, majka velikih umjetnika kupa se u krvi. Španija Ivana od Križa, Terezije Avilske, Franje Ksaverskoga, Loyole, Calderona, Murilla, Kolumba, Karla V, Filipa II., velikog broja neznanih Cida — trza se u dugoj krvavoj revoluciji sa strahovitim moralnim i materijalnim gubicima, pobijedila jedna ili druga strana.

S jedne strane bezbožni front, a s druge nacionalna Španija, koja neće da bude Rusija u drugom izdanju, kakvom bi je to htjeli učiniti današnji kormilari Španije.

U ovom sukobu najviše stradava Crkva u Španiji. Crkve i samostani gore, a od svih stanovnika stradaju najviše samostanici i samostanke.

Nije svemu krvni ni zlatniš iz Moskve. Moska može učiniti nešto, ali ne sve.

Drugi su tu razlozi!

Tu je u krizi vjerska svijest španjolskog naroda. Barem velikog dijela; širokih gradskih slojeva i radničkih masa. Isključivo socijalno ili političko nezadovoljstvo drukčje bi reagiralo. Protuvjerski ispadbi u tom slučaju bili samo pojedinačni i prolazni, ali to danas kod španjolske ljevice nije — danas je to tamo program i sistem. Životna previranja ne znaju za nikakav zastoj. Uvijek vre, kao na je-

sen u konobama. Otvorenim očima treba gledati na život, i sve prilike i neprilike spremno dočekati. A upravo u ovoj točci katoliči za drugima zaoštaju. Uvijek nas drugi preteknu. Našu spanjanost otrjezne bure i oluje. Bog time pod moraš prisili sluge koji drijemaju.

Spanija je drijemala. Inteligencija je bila obradjivana, a narod u masama zapušten. Puno pogrešaka se ima otčitati na adresu crkvenih krugova u Španiji. O tomu se je u zadnje vrijeme dosta pisalo i govorilo. Crkva u Španiji je bila gospodska. Na kulturno-prosvjetnom polju se je puno učinilo, ali kao da pravac nije bio uvijek pogoden.

Jesu li katoliči Španije krivi za sudbinu koja im se mačehinski pokazuje? Jesu! Objektivno jesu — i oni i njihov kler. — I u drugim zemljama je bilo prijelaza, naglih i brzih, iz konzervativizma u socijalni vijek. Katoliči ga nigdje nisu dočekali onako kako bi to mogli i morali baštinici evangelja i sljedbenici najvećeg Dobrotvora čovječanstva, a španjolski katoliči pak nagjore.

Mrtva tvar miruje, a živa se miče. Tako je i u životu čovjekovom. Prijelaza je bilo i biće ih; ali onaj koji misli imati vodeću ulogu, treba da ih spremno dočekuje. To vrijedi za svakoga, a za katolicizam napose.

Katolici, i Španije i svih drugih zemalja, biće spremni na sve prilike i neprilike, ako budu:

ulazili u narod, spuštajući se do socijalnog, demokratskog kršćanstva — i drugo, ako budu:

razvijali apostolat najmodernijih razmjera, stvaranjem svjetovnjačke Katoličke Akcije koja ljude vodi u crkvu, a ne čeka da oni sami u njoj dodu.

Junior

obuzdanog veselja, kad bi komunističko-anarhističke bande izvoštile konačnu pobedu u izmrcavanju Španjolskoj i proglašile španjolsku sovjetsku republiku.

Ne, nisu to novine koje su razglašene i osudivane kao širiteljice komunističkih načela. To su novine koje u vijek visoko izdižu barjak čiste stopostotne nacionalnosti, koje se bore za pobjedu neokrnjenih jugoslavenskih idea. U Zagrebu »Novosti«, a u Beogradu »Politika«, »Vreme«, »Pravda«...

Postupak spomenutih novina nas ne iznenaduje. Tako su uvijek

### Katoličke pobjede

#### VJERA I LJUBAV

Kamo prodire evandeoska istina, tamo se širi i kultura. Misionari, ti najpožrtvovniji i najidealniji udovi katoličke Crkve, s križem donašaju prosvjetu — ali i glavnu oznaku kršćanstva: Ljubav.

Ljubav misionara se ispoljava na stotine načina. Ona nam se prikazuje neobično moćna i junačka kad pročitamo najnoviju statistiku koja govori o brizi misionara i misionarki za binedne gubavce.

Prema toj statistici: Misionari i misionarki se brinu u Aziji za 5960, u Africi za 5289 i u Americi za 337 gubavaca.

Kad nam je na brizi samo jedan bolesnik u kući i samo mjesec dana — ne znamo više što radimo — a oni ih, eto, imaju na tisuće, i to godine i godine!

#### JEDNA NADA

I Francuska sve više zadaje po grijilim marksističkim jabukama. Mnogi se i za nju boje da će se početi gušiti od otrovnih komunističkih plinova.

No Francuska nam daje i mnogo nuda za svoj katolički preporod. Jedna takva nuda je i njezina katolička štampa.

— U Francuskoj se tiska: 54 katolička dnevnika, 200 katoličkih tjednika, 2000 katoličkih revija i 10.000 župskih listova.

#### KO JE NAČELNIK PARIZA?

Pariz je milijunski i glavni grad Francuske. Kao i drugi gradovi, ima i on svoga načelnika. Današnjega izabrali u lipnju.

Za pariškog načelnika bila su predložena dva kandidata: jedan socijalističko-masonska — Costelazz, a drugi pristaša nacionalnih grupa — Raymond Laurent. Pobijedio je drugi — g. R. Laurent!

Nas veseli taj izbor, jer je Raymond Laurent ne samo praktičan katolik nego i organizirani član mnogih katoličkih društava, a ujedno je i tajnik uredništva pariškog katoličkog tjednika „Le petit democrat“.

#### pobjedama!

I još neko pomaže španjolske komuniste. — Židovska štampa u Palestini javlja da se je 150 židovskih izbjeglica iz Njemačke pridružilo dijelu španjolske vojske koja je na strani četa vjernih vlasti.

Zanimljivo, pa zato i vrijedno zapamtiti! — Zar nam je još čudno, da je Hitler pročistio svoju zemlju?

Tu se opet otkrilo čudno trojno bratstvo: Naše — — novine, neki Židovi i komunisti.

Toliko na razmišljanje.

Ig.

Pariški listovi naglašuju da je novi načelnik poznat radi svoje „privrženosti prema slobodi i poretku, kao i radi poštivanja moralnih i vjerskih snaga, a nadasve radi revnovanja oko ostvarenja socijalne pravde putem demokratske evolucije.“

#### DOK U KINI...

Kina je za nas daleka zemlja. U njoj se, mjesto jednog jedinog pravog Boga, štaju mnogi bogovi. Pa ipak i tamo je prodrlo, a iz godine u godinu sve više prodire kršćanstvo.

U Kini, makar se to nekome čini čudno, organizirana je Katolička Akcija. I radi! — Dručiće ne bi se ni zvala akcija.

Voda kineske Katoličke Akcije je dr Pavao Yu Pin. On je, na zamolbu generala Han Fu Hu, u Šantungu održao predavanje o značenju Katoličke Akcije pred 2000 oficira i činovnika.

Tako u poganskoj Kini... A u mnogim katoličkim zemljama pokušavaju, i nezakonitim sredstvima, sprijeći svaki rad katoličkih organizacija!

#### DIPLOMATA — ISUSOVAC

Nije star, da bi mu se moglo prigovoriti: E, lako je to, kad se više ne možeš sam ni pomaknuti s mjesta.

Princ Ljubomirski sin je poljskog poslanika u Saveznim Američkim Državama. Navršio je tek tridesetu godinu, a sve donedavno je bio namješten kao diplomatski činovnik u ministarstvu vanjskih posala.

Princ Ljubomirski se, međutim, odrekao svoje časne diplomatske službe, jer je zaželio postati isusovac! — Ion se zaista danas nalazi u isusovačkom redu.

#### BROJEVI RASTU

Skoro powsuda katolici osjećaju nestaćušću svećenstva. Mnoge župe, kao i mnoga druga svećenička mjesta su nepopunjena.

Ipak, u zadnje vrijeme, i u tome ide na bolje. Poslije Svjetskog Rata osobito je porastao broj katoličkih redovnika i redovnica.

Tu donašamo nekoliko brojeva iz godine 1935., a u zagradama iz godine 1919.: isusovci 24.270 (17.121), franjevci 22.527 (19.000), kapucini 12.635 (10.071), salezijanci 10.971 (4179), benediktinci 9070 (6457), dominikanci 6700 (4476), trapisti 3417 (3131), milosrdna braća 2300 (1617)...

#### ZLATNA PERA

Zla knjiga može otudititi mnoge duše Kristu i Crkvi. Ona je kao zarazna klica, više puta neprimjetna i nedužna, ali zato smrtonosna.

No knjiga ne rada knjigu. Knjige su plod pisaca književnika. I mi ćemo imati takve knjige kakvi budu književnici. — Dobri stvaraju samo dobro, a zli zlo.

**Podlistok**

**Slava žene - ljubav i žrtva**

III.

Cestita žena trpi i pregara se, i ova plemenština u njezinom srcu vazda se pomladuje, jer ljubi. Srce žene jest ljubav. Znanost ne daje prednost ženi pred čovjekom u genijalnosti i umnosti. Ali nikakova znanost ne može joj oteti prednost u ljubavi i uzgoju čovjeka. U ovom srcu koje rada i užgaje rod ljudski k najvišim ciljevima života, jest temelj i veličina domovine. Čovjek se oslanja na pamet i snagu, a žena na srce i ljubav. I Oskar Wilde preko Salomè veli: — Tajna ljubavi je toliko duboka, koliko i tajna smrti.

Ova ljubav može biti i kobna po čovječanstvu, ako je neuredna, a spas kad je čista i kršćanski iskrena. Zar nam to jasno ne pokazuju žene poganke? Ljubav nečista poganskih žena bila je propast čovještva, propast i sramota nije iste, jer sramotno izrabljivanje učinilo ju je ropkinjom. Općenito nečista ljubav kod žene, upropasuje obitelj. I dok je poganstvo do najsramotnijega ropstva, i duša i tijela, izrabljivalo ženu, kršćanstvo je i ženu grešnicu od grijeha pralo, da od

Lijepo i utješno je da se u Varšavi, poljskoj prijestolnici, katolički književnici i novinari skupiše u svoje posebno društvo, kojemu je svrha: putem štampe širiti istinu i dobrotu.

Za pretsjednika društva izabran je profesor, poznati filozof Oskar Ha-lecky.

Pera s kojima ti pisci budu pisali, makar čelična ili željezna, zlatna su.

#### POMALO SE UVIDA

Rijetko se kada nepristrano pro-

suđuju djela katoličkih književnika. A još manje se piscima tih djela podjeljuju kakve nagrade. — No što nije bilo dosad, nadajmo se da će biti u-naprijed.

Da se počinje uvidati vrijednost i katoličkih književnih djela, dokaz je to da je Francuska akademija podijelila veliku nagradu čuvenom katoličkom romanopisu Georges Bernanos-u — za njegov najnoviji roman „Journal d'un cure de campagne“ („Dnevnik seoskog župnika“).

kom križa i slike kojega sveca kiti svoga prsa; kuća je puna svetih slika; nikada se ne diže niti liježe bez molostinja se dijeli; na sv. sakramente se litve; moli se prije i poslije jela; mide i t. d. Ali ako jednoga takova samo malo uvrijediš, pa i nehoti, tada nastupa sav njegov bijes: grdi, mrzi, osvećuje se; osvećuje se na smrt i život; ne žaca se nikakova sredstva, da uništi onoga, komu se želi osvetiti. I dok tako radi, on istodobno vrši i spomenute vjerske vježbe. Eto, to je farizejska pobožnost! Njezina je glavna oznaka: oholost. Takav misli, da ona pobožna djela koja obavlja moraju služiti njemu na slavu, a ne Bogu; on ta djela čini ne da proslavi Boga, nego sebe; s njima se hoće i samome Bogu da nametne. „Hvalim ti Bože, što nisam kao ostali ljudi“, tako govori i o sebi misli farizejski pobožnjaković.

Takovu pobožnost Bog mrzi; on je neće. On voli pobožnost onoga po-kajanoga carinika. Pobožnost, koja čovjeka uči da je u sebi ništa, i sve što ima da ima od Boga. Pobožnost, koja čovjeka svladavati svoju oholost, umišlenost i nadutost. Pobožnost, koja vrši djela pobožnosti, jer to Bog hoće i Njemu se mili.

Eto to su dvije vrsti pobožnosti. Ti se drži ove druge. Budi pobožan zato jer to Bog hoće. Drži uvijek na pameti riječi Isusove: „Kažem vam: Ovaj otide opravdan kući svojoj, a ne onaj, jer svaki koji se uživaju bit će ponizan, a koji se ponizuje, bit će uzvišen.“

#### POUKA :

Isus nam pred oči stavlja dvije vrsti pobožnosti, dobrote, kreposti. Pobožnost koja se mili Bogu, pobožnost pravu, i pobožnost koju sam Bog prezire, pobožnost prisilnu, krvu. Prve pobožnosti je pretstavnik onaj carinik iz današnjega evandelja, a druge farizej, pa je zato ta pobožnost i dobila ime: farizejska pobožnost.

Što je farizejska pobožnost? Eno ona, kada netko u crkvu svaki dan, pa i više puta, ide; u crkvi moli; krunicu svagdje sobom nosi; sa zna-

kom križa i slike kojega sveca kiti svoga prsa; kuća je puna svetih slika; nikada se ne diže niti liježe bez molostinja se dijeli; na sv. sakramente se litve; moli se prije i poslije jela; mide i t. d. Ali ako jednoga takova samo malo uvrijediš, pa i nehoti, tada nastupa sav njegov bijes: grdi, mrzi, osvećuje se; osvećuje se na smrt i život; ne žaca se nikakova sredstva, da uništi onoga, komu se želi osvetiti. I dok tako radi, on istodobno vrši i spomenute vjerske vježbe. Eto, to je farizejska pobožnost! Njezina je glavna oznaka: oholost. Takav misli, da ona pobožna djela koja obavlja moraju služiti njemu na slavu, a ne Bogu; on ta djela čini ne da proslavi Boga, nego sebe; s njima se hoće i samome Bogu da nametne. „Hvalim ti Bože, što nisam kao ostali ljudi“, tako govori i o sebi misli farizejski pobožnjaković.

Takovu pobožnost Bog mrzi; on je neće. On voli pobožnost onoga po-kajanoga carinika. Pobožnost, koja čovjeka uči da je u sebi ništa, i sve što ima da ima od Boga. Pobožnost, koja čovjeka svladavati svoju oholost, umišlenost i nadutost. Pobožnost, koja vrši djela pobožnosti, jer to Bog hoće i Njemu se mili.

Eto to su dvije vrsti pobožnosti. Ti se drži ove druge. Budi pobožan zato jer to Bog hoće. Drži uvijek na pameti riječi Isusove: „Kažem vam: Ovaj otide opravdan kući svojoj, a ne onaj; jer svaki koji se povisi, ponizit će se; a koji se ponizi, povisit će se.“

#### Ko se sastaje u Ženevi?

### Mir - koji nas vodi u rat

kongrese za mir?

Kako se komunizam može boriti za mir, kad znamo, i čujemo, i vidi-mo da je komunizam duh koji uništa sve i koji se uvijek buni i ratuje proti nekome.

Covjek današnjice želi promjene — i promjene moraju doći! — ali ih želi uživati bez krvni, bez mržnje, bez straha za svoj život.

Komunizam nije mogao prodrijeti u kršćansku Evropu dok je priješlo smrću i revolverom, dok je proljevao krv milijuna; takav je u duši uzbudjivo otpor i mržnju. Takva barbarstva Evropa ne može podnijeti. Za-

ovakovo razornu gubu markista i komunista nije dužna samo Crkva rušiti, već u tom moraju pomagati crkvu svi pošteni ljudi ujedno sa državom i njezinim čudorednim zakonima; jer ako čudorednost, moral grada na budu branili državu, svijet i tankovi neće je obraniti.

Čudorednost majkâ brani obitelj i državu. Plemenita majka jest uživajuća i dobrobiti obitelji i domovine. Za ovake komunisti danas traže žene radnikâ, obećavajući im med i mljeko, i dok ih obećanjima zavaravaju, sami se drže one: — Obećanje ludu radovanje.

Umjetnost je ogledalo života; a nažalost i umjetnost kod nekih današnjih umjetnika, hoće da služi ovakim Heterama. Niska, poganska strana žene uživa prednost kod nekih i umjetnika, i pjesnika, i književnika. Venere se obnavljaju i perom, i kistom, i dljetom. Pred očima nam oživljuju stare ženske propalice: Mesaline, Popeje, Kleopatre... koje se danas zovu: Rasilija Gabrijela d' Annunzio, Katjuša, Tatjana, Ana Karenjinova Tolstojeva...

A što ljudsko društvo rastače nemir i nesklad u obitelji, što su rastave braka, nije se čuditi kad se sve urotilo da ženu sruši, pomažući je u njezinom razornom djelovanju, i ljekarski joj dopuštajući ubojstvo svoga djeteta, i joj u tom zlu tražeći zaštitu istih državnih zakona.

to je komunizam započeo novom tak-ticom: — od zborovanja do zborovanja sakuplja je mase, stavio je svoje ideje u službu novina. Na jednom mjestu je govorio o ženskom izbornom pravu, na drugom za veću penziju i t. d. —

Znaju komunisti da je mir ljudima u želji i na srcu, pa zato zovu svu Evropu da bi bila za mir, da mase ne izgube vjere do „pučkih fronta“. A poslije kongresa će se gospoda „mirtovci“ razići i pripravljati bune i ratove unutar granica svoje države.

Tako je španjolska omladina 1935. g. u Bruxellesu učestvovala kongresu za mir. — Neće krv! — a danas piye brat bratu krv.

U „demokratičnoj“ Španjolskoj vlada mir — ali mir iz Moskve. Nema mira u sebi bezbožnik, pokvarenjak i čovjek koji priznaje silu vrhu svega.

Pravi mir može medju braću i države doći iz kršćanstva — kršćanstva koje će govoriti iz škole, obitelji, svake sjednice parlamenta. Kada kršćanstvo bude nadgledalo isplaćivanje plaća i radničke ugovore; kada kršćanstvo bude imalo upriva u svemu — ono će jedino donijeti zadovoljstvo, a potom i mir.

Ko drukčije misli — ne pozna dušu čovjeka i ne pozna povijesti!

*Ro-Da*

GOSPODIN TROCKI — ORUDE KOMITERNE

Zadnjih dana javljaju novine da se krovlok Trockijem sa Staljinom.

Poljske vlasti otkrile su neke zanimljive stvari o Trockiju i o radu Komiterne. Trocki je u dogovoru sa Staljinom osnovao četvrtu internacionalu — a u isto vrijeme govorio proti kominterni, psovao i pljuvao na službeni komunizam. I dok je to radio: tajno prima novac i upute od iste Komiterne, kako da se vlada i predobiva mase.

Trocki je dobio veći broj pristaša, jer je napadao Rusiju i Kominternu; imao je uspjeha u Španjolskoj, Francuskoj i u Kolonijama.

Pitali smo se, zašto je francusko radništvo bilo protiv vlade pučke fronte koja uživa izvana sve simpatije Moskve? Radi toga, što je Komiterna pomoći Trockoga i njegove „četvrti internacionalne“ već unapred organizirala to radništvo koje će strmolagativu vladu pučke fronte, dok ne dode diktatura proletarijata. Strajkovi, koji su bili prošli mjesec, jedino su imali tu svrhu.

Ko hoće pametno misliti — ne smije, jer neće moći razumjeti sve ovo.

#### VELIK USPJEH

Radnici u tvornici Hutter i drugi u Mariboru dobivaće penziju — i tako je rješeno jedno veliko pitanje u pogledu radništva, jer je to vidljivi napredak u pogledu radničkog osiguranja i početak sigurnijeg života i međusobnog povjerenja. — To bi moral posjetiti svi radnici. U tom pravcu će sigurno i ići njihova borba.

uzgajeno imati će u sebi i plemenitost, i ozbiljnost, i vijernost, a kao takova neće biti sramotnom ropkinjom tudi strasti.

Današnji moderni feminizam, ko ga u rđave ciljeve izrabljaju i marksisti, hoće da ruši obitelj. Luksus, raskoš živjeti a ne raditi, to kao da je zadača modernog feminizma. U modernom feminizmu kaže da se pomali stari grešnici: Epikur, Petronije, i Horac. A današnja moderna ne bi se žacala da i životom obrši u bestijalitetu kao i Eunice u „Quo Vadis“.

Kolika je ogromna razlika od ovih, ili pravo reku od ovakih modernih, koliko su neprispodobivo divnije i milije one hrvatske plemenite kršćanske žene što su po Hrvatskoj sa-birale milostinju, da u ovoj gladnoj godini prehrane mnoštvo siromašnih obitelji kod nas?! I siromašnoj djeci zaklonište nađu!

Da se i moderni feminizam, i marksistički, i opaki komunistički nalet slomi, uz Crkvu i državu treba da pruži uzgoj budućim majkama na evandeoskom nauku. I kad tako budu uzgajane sentimenatalnost, između ostalih zlih stvari tura joj se u ruke zlostvo. Zato žena, kao ni čovjek, ne smije svastačiti, i još se hvaliti koliko je romana i to rđavih pročitala. Iskarenjak Rousseau je rekao: Djeko, jesli li pročitala makar prvu stranicu moga romana, niti više čista, Dante u svom „Paklu“ propast Franke Rimini, po njezinim riječima, iznosi da je bila povodom rđave knjige „Galeotto fu il libro e chi lo scrisse“. Njezin muž Malatesta na djelu ju je uživatio sa ljubavnikom, i obojicu u jedno probno mačem. (Dante, Inferno c. V. 97, 137).

Zato žena po načelima evandelja

## Po državi

MARIBORSKI BISKUP preuzv. g. dr. I. Tomačić 2. t. mj. proslavio 60. godišnjicu života uz brojno učešće naroda, katoličkih društava, svećenstva i drugih odličnika. Neka tom prilikom primi i naše čestitke!

STARČEVICEVA PROSLAVA. U Otočcu upravo veličajno proslavljenja je 40. godišnjica smrti najvećeg hrvatskog političara dra Ante Starčevića sa ogromno mnoštvom iz bliže i dalje okolice.

ZBOG DOGODAJA U KERESTINCU podignuta je optužba protiv 29 osoba. Među braniteljima bit će i dr Maček i dr Trumbić. Nastupit će preko 200 svjedoka.

DAMJAN ARNAUTOVIĆ i njegovi drugovi otpremljeni su u kazneni zavod u Srijemsku Mitrovicu na izdržavanje kazne.

NOVU TVORNICU ZA RAFINIRANJE BAKRA gradi u Boru Francusko društvo borskih rudnika.

POSLJE 20 GODINA VRATIO SE IZ RUSIJE Martin Kuzman iz Virovitice sa ženom i troje djece. Bio je zarobljen na ruskom ratištu g. 1916.

DOBRO STANJE KUKURUZA. Stane je kukuruza po cijeloj državi vrlo dobro, pak se očekuje dobra žetva. Drži se, da ćemo ove godine moći da izvezemo do 40 tisuća vagona kukuruza.

DOBROTVORI NARODA. U Dubrovniku su za kratko vrijeme umrla dva velika dobrotvora naroda. Iza dra Baldža Martechni, koji je „Hrv. Radiš“ ostavio veliku zadužinu, i nedavno umrli dubrovački posrednik Luka Pehovac oporučno je ostavio sav svoj imetak u dobrotovorne svrhe.

BORBA PROTIV KOMARACA. U Americi troše godišnje do milijardu i po dinara za borbu protiv komaraca. U Osijeku su pak nedavno gradski oči zaključili da će u okolini Osijeka nastaniti brojne štene. jer da je to najbolje i najeffektivije sredstvo protiv komaraca.

MALDA I POLETNA KRIŽARICA VIKICA DUGAČKI iz Zagreba utopila se nezretnim slučajem prilikom jednog svog izleta u Podusedu. Masonske „Novosti“ su izrabile ovu njenu nesreću te htjele da naprave mali škandal govoreci o samoubojstvu. Nato je predsjednica Velikog Križarskog Sestrinstva prof. Marica Stanković u „Hrv. Straži“ ustala na obranu uspomene ove dobre pokojnice, koja je prisustvivala nedavnjim duh. vježbama i križaričkom tečaju u Zemunu te je upravo na dan smrti, prije samog izleta, slušala sv. Misu i pribrestila se. Pokoj joj vječni!

HRVATSKI RADNIČKI SAVEZ PROTIV MARKSISTA. Kad su prošlih dana neke novine javile o zajedničkom nastupu radničkih sindikalnih organizacija HRS-a i URSS-a u stvari pokreta građevinskih radnika, Hrvatski Radnički Savez u ime 5300 organiziranih građevinskih radnika grada Zagreba izjavio je, da niti članstvo sekcijske građevne radnika HRS-a niti sam Savez nemaju veze niti sa spominjanom skupštinom niti sa marksističnom sindikalnom organizacijom URSS.

se dozvoli da se osvrnem na žene seljanke, bez obzira na njihov svakdašnji život, već samo na prošasti mrski rat.

Dok su muževi, oci, sinovi i braća ginuli na bojnim poljama, za tuđu moć i veličinu, pravdu il nepravdu, one su orale, kopale, sijale, žele, prele, tkale, uopće sve muške i ženske posle obavljaše, a da im ni jedan posao zapeo nije, ni jedan pedalj zemlje neobraden ostao nije. Trpile su, molile, radile i pregaraše se nadjivljom požrtvovnošću za svoju obitelj.

Tugom u srcu, a suzom u očima u crkvu su ulazile bez nakita, i bez vanjskog ikavkoga veseloga znaka. Niti se je kolo vodilo, niti se pjesme izvodile; jedina utjeha bila je Crkva i molitva.

Radile su, trpile, molile, za obitelj se žrtvovale koliko su mogle i ne mogle. A zašto?

Vjera i moral evanđeoski im snaže davao da se žrtvuju i najčistiju vjernost, obitelji i muževima, u cijeni najbližavijega morala uzdrže. Eto, tu je izvor njihove jakosti, slave, žrtve i veličine.

Tu izvor i svim čestitim majika-ma, ženama, bez razlike sela i grada; otale im snaga, moć, nagrada, poštovanje, priznanje i slava za njihovu najplemenitiju — ZRTVU I LJUBAV.

Lajo Plepet

## Stjepan Radić i socijalizam

Svakome, koji pozna ideologiju hrvatskog seljačkog pokreta, jasan je odnos i stav hrv. selj. pokreta prema socijalizmu. Temeljna osnova hrv. selj. pokreta — ili socijalnog nacionalizma — jest sasvim oprečna, ne pomirljivo suprotna socijalističkoj naučici i njenoj praksi: komunizmu. To je jasno svakoj seljačkoj kapi, ma da o svemu tome možda mnogo ne razmisliša. O tome se jasno izjasnilo i današnji voda hrvatskog narodnog pokreta dr V. Maček („La République“ studeni 1935 i „Nedjelja“ 2/II 1936 — preštampano u knjizi „Voda govori“.)

Ali ipak, obzirom na naše prilike, na nepoznavanje ideologije hrv. selj. pokreta sa strane dijela šibenske buduće inteligencije, kao i za orijentiranje širokih narodnih masa, iznijet ćemo misli i stav prema socijalizmu ideologa i vode hrvatskog seljačkog pokreta, blagop. Stjepana Radića.

S. Radić veli da se „socijalistički nauči baš u svom temelju protivi i čovječjoj duši i zdravomu razumu. Taj je nauči utemeljio neki šapski Židov po imenu Marks, koji je, kao kakvo novo sveto pismo, naučavao osobito ove tri stvari: prvo, da se narodi ne miču i ne bore radi kakvoga duševnoga dobra, nego da ih u svem vodi želja i potreba, da mu bude TRBUH PUN i tijelo obučeno. Ovoj se nauči veli materializam ili bezduhovnost, a moglo bi se tomu reći i bezdušnost. Druga je glavna tačka socijalističkog nauči, da sirotinji ne može biti bolje, a kamo li dobro, dok se ne ukine današnje VLASTIŠTVO i dok država ne postane jedini vlasnik svemu pokretom i nepokretnom imetu, a sav narod dok ne bude ono isto što su sada samo činojnici. Treća je glavna tačka socijalizma, koja slijedi i o ne prve, da je svaka vjera najveća zapreka ljudskom napretku, a osobito da je takva ZAPREKA NASHA VJERA kršćanska i katolička. Socijalisti doduše obično u svom programu ne kažu baš otvoreno, da su prot vjeri, nego vele samo to, da je vjera privatna stvar svakoga pojedinca, pa da se zato u školi ne bi smio učiti vjeronauk, nego neka si djeci uči moliti, i t. d. — onaj, tko to hoće, kod svoje kuće. Ovo isto nauču uči socijaliste još jedna stranka u Hrvatskoj, koja se baš zato i zove napredna, jer narod može tobože pravo napredovati samo bez vjere.“

Proti ovome nauku dokazuje povijest svih naroda (najnovija povijest Hrvata i prošlih režima! op. pr.) i cijelog svijeta, da su se i pojedini ljudi i čitavi narodi najpožrtvovnije borili baš za ono, što su držali za pravedno, a što im je često bilo na materijalnu štetu. Iskustvo svakoga dana dokazuje, da nema nikakvoga napretka bez nakupljene muke, kojoj se veli prištednja ili kapital. Napokon smo svi svjedoci tome da je vjera opća narodna svetinja, koja ima svoje užvišene hramove i koju javno isporijedaju tisuće, pa i milijuni naroda. Pa gle, velika većina naše gospode (i daci koji se stide seljačkog opaska! op. pr.) ovaj socijalistički napis prednjački nauči odobrava, premda socijalisti ne taje ni toga, da se bez revolucije ili bune neće, pa i ne može nikada njihov program izvesti.

Tako su u ovim najvažnijim stvarima naši političari većinom posvema neupućeni te same pristaju uz ono što k nama dove iz tuge svijeta... Ali po tuđem svijetu nema ovakove seljačke politike, pa za to ni naša

gospoda obično ništa ne drže do seljačkog mišljenja, a to je nama na veliku štetu, a moglo bi nam biti i na propast. Mi Hrvati naime nemamo ni svojih velikaša, kao Madari; mi nemamo ni pravoga svoga hrvatskoga grada, jer su naši gradovi puni svakojakih tudinaca, osobito Židova; mi nemamo ni toliko rada i radništva — jer imamo premalo tvornica — da bi radništvo moglo biti temelj čitavoj našoj narodnoj politici. Jedino je seljački stalež tako mnogobrojan, a hvala Bogu, još toliko svoj, da seljaštvo može biti jaki i neoborivi temelj za hrvatku našu domovinu...“

Dakle: blagop. S. Radić, voda hrv. selj. pokreta, — koji je danas kod Hrvata postao narodnim pokretom — jasno je, bez plašljivog gospodskog uvijanja; dokazao, kako su neodržive, protunaravne temeljne dogme socijalizma, koji je utemeljio „neki šapski Židov po imenu Marks“. On je osudio historijski materializam, prazni i nenaravni internacionalizam, kao i bezvjerje — temeljne zasadne i današnjeg nesocijalnog i izrabljivačkog pokreta u boljševističkoj Rusiji.

Kad je načelno osudio socijalizam, nije time porekao potrebu socijalne pravice u svijetu i kod nas. Dapače veli, da se „daju pravice radniku, što je i posveta u redu.“ Ali je nakon opće i temeljne osude socijalizma odbacio ga i kao tudi biljku za hrvatsko tlo. „Mi nemamo ni toliko radništva... da bi radništvo moglo biti temelj čitavoj našoj narodnoj (čiti: socijalnoj) politici.“ Ono mora da ide u skladu s bratom seljakom i da svoje interese poveže s njegovim, te u Hrvatskoj pomaže seljačku socijalnu politiku koje „po tuđem svijetu nema.“

Stjepan Radić je u istom tom članku — koji je tonom, mislima i sadržajem bio iznad običnih političkih članaka — pokazao svoju „seljačku dušu“ time što se izrugavao „naprednima“ — danas „savremenima“ — kojima „narod može tobože pravo napredovati samo bez vjere“. I on piše: treća je i glavna tačka socijalizma... da je svaka vjera najveća zapreka ljudskome napretku, a osobito da je takova zapreka naša vjera kršćanska i katolička.“

Dakle: S. Radić je kao vidoviti vod uočio njihovu prikrivenu protuvjersku taktiku i propagiranje lajicizma (vjera je privatna stvar). On je dakle bio, kao sin katoličke Crkve, protiv istiskavanja vjere iz javnog života (isto tako kao što je opravданo istupao protiv uplitana vjere u aktivnu politiku — a sve to u interesu same Crkve i vjere).

Misli S. Radića koje je iznio u ovom članku („Zašto seljački stalež mora biti glavni temelj hrv. narodnoj politici“ — up. „Hrvatska Smotra“, br. 5 i 6 — 1936) o socijalističkoj naučici, marksističkom pokretu kod Hrvata, ujedno je i mišljenje njegovog nasljednika Dr V. Mačeka, kao i sviju iškrenih, pravih pristaša hrv. selj. pokreta; svih onih koji ne „hrvatuju i seljakuju“ jezikom već dušom.

Kad hrvatski narod sa svojim vodom slijedi ovu ideologiju, istupaju iz njegove zajednice članovi ovdajšnjeg akademskog kluba, koji su se po jednom svom rječitom pristaši izrazili da je hrvatski seljački pokret „marksizam za puk!“

Takvima je mjesto u pozadini, a ne u klubu koji hoće da širi ideologiju hrvatskog seljačkog pokreta! U pozadinu neka stupe i svi ostali koji tako misle!

Z. V. M.

## Rezolucije

### I hrvatskog liturgijskog tečaja održanog u Hvaru od 4-6 VII.

#### I.

Prvi liturgijski sastanak šalje vruću i usdrnu molbu kompetentnom crvenom forumu, da bi se pobrinuo, e da bismo u što skorije vrijeme dobili jedinstveni autentični prijevod stalnih djelova sv. Mise, da se tako ukloni neugodna razlika u tako delikatnoj i za recitiranje sv. Mise potrebnoj stvari.

2. Liturgijski sastanak izražuje želju, da bi naše vrlo zaslužno Društvo Sv. Jeronima, koje je već objelodanilo pučku moraliku i dogmatiku, sada izlalo i tako

potrebitu pučku liturgiku, koja da bude napisana u duhu savremene liturgijske obnove. Isto bi tako Društvo Sv. Jeronima zadužilo hrvatski narod, kad bi u zbirci svojih molitvenika izdalо po koji liturgijski molitvenik i priručnik za puk (Misa za nedjelje i blagdane, crkvenu jutarnju i večernju molitvu — naime primu i kompletorij — priručne knjižice o sakramentima i važnijim crkvenim obredima i t. d.)

3. Liturgijski sastanak moli sastavljače pučkih molitvenika, da se kod sastavljanja što više obaziru na veliko molitveno blago,

koje se nalazi u liturgijskim knjigama, te po mogućnosti urede svoje molitvenike što više liturgijski, kako je to već s lijepim uspjehom učinjeno za dake.

Liturgijska obnova zahtjeva, da se puk dade u ruke u prvom redu liturgijski Ctekst za molitvu. Crkva je najveća i neatraktivna učiteljica molitve. Liturgijski sastanak zato izražava željenje, što se baš kod nabožnih osoba u tolikoj mjeri šire molitvene knjižice, koje su vrlo daleko od liturgije, kao na pr. jedna od Crkve nedavno zabranjena „Krunica“. Treba da svi oko sebe širim smisao za jedino zdravu, liturgijsku pobožnost i molitvu.

4. Pozivaju se hrvatski crkveni kompozitori, da mjesto, često put, skroz subjektivnih nabožnih pjesama, komponiraju radi liturgijske tekstove (himne, antifone, psalme i dr.)

5. Na prijedlog prisutnih kateheti zanimaju se svi naši vjeroučitelji, da liturgiji posvete što veću pažnju u obuci vjere, a napose da neprestano priučavaju mladež na život s crkvenom godinom. U srednjim školama neka djeca izmjeničnim moljenjem i pjevanjem aktivno sudjeluju kod sv. Mise.

6. Liturgijski sastanak umoljava centralna i biskupijska vodstva svih grana Katoličke Akcije i ostalih katoličkih udruženja, a napose njihove središnje i mjesne duhovnike, da cijelokupni duhovni odgoj članstva vode u duhu liturgije i da u svakom društvu po mogućnosti osnuju liturgijsku sekciju.

7. Sa sastanka se šalje topla molba i preporuka uređenjima svih katoličkih listova i vjerskih glasnika, da u svakom broju sustavno i redovito donašaju i nešto liturgijskog gradiva, da tako i najširi slojevi naroda upoznaju duhovnu vrijednost katoličke liturgije, bez koje nema pravog vjerskog života.

#### II.

1. Liturgijski sastanak umoljava sveukupno svećenstvo, a napose članove naših redova, koji djeluju u narodu kao propovjednici i misijonari, da u svojim propovjedima posvete što veću pažnju katoličkoj liturgiji, i da u širokim slojevima vjernika bude smisao za liturgijski život.

2. Budući da je liturgija nenatraktivno odgojno sredstvo, sastanak moli uprave svih naših svećeničkih i redovničkih sjemeništva, konvikata i ostalih odgojnih zavoda, da duhovnu formaciju svojih pitomaca provode u duhu liturgije, te da osobito buduće svećenike i redovnike upute u studij liturgije, i da im prema mogućnostima stave na raspolažanje bogatu savremenu literaturu o liturgiji.

3. Liturgijski sastanak umoljava središnji odbor za priredbu Euharistijskih kongresa, da i priredivačke odbore pojedinih kongresa, da ti kongresi, kako stvar već sada po sebi zahtijeva, budu u isti mah i pučki liturgijski kongresi po gorovima koji se na njima drže i po priredbama te po božanstvima koje se tom prigodom obavljaju.

4. Da se po našim crkvama služba Božja što dostojnije i izglednije vrši, sastanak moli upravitelje crkava, da posebnu brigu posvete liturgijskom odgoju orguljša ministranata i crkvenih poslužnika (remeta, zvonara i dr.) U tu će im svrhu kao uopće u liturgijskoj obnovi našega, naroda posebno pomoći naš jedini liturgijski časopis „Život s Crkvom“.

5. Na posebnu želju prisutnih svjetovnjaka sastanak apelira na svećenstvo, da se u turističkim krajevima, makar i uz velike žrtve, turistima i izletnicima u zgodno vrijeme služi sv. Misa, te da se red sv. Mise oglašuje na crkvenim vratima.

#### III.

1. Na prijedlog referenata o liturgijskom pjevanju: liturgijski sastanak poziva sve koji vode crkveno pjevanje, da se u svim

